

Ami **G**

1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,
F **G** **Ami**
 máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,
G
 jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,
F **G** **Ami** **G**
 jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

F
 R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,
Dmi **D**
 zahodili lampióny a našli hospodu,
F
 ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
Dmi **D**
 a žádostivost těla a pak radost z volovin,
Ami
 a ta nám zbejvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,
 pak na zemi dva spacáky – náš Hotel Hillary,
 slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,
 a cenzoři nám kázali o správném umění.

R:

3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech
 a pořád všechno slibují starý hesla na domech,
 ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,
 já vyhážu ty černý stuhy funebrákům navzdory.

R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,
 zahodíme lampióny a najdem hospodu,
 a tam svýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
 a žádostivost těla a pak radost z volovin,

/: a ta nám zbejvá. :/